

men hvortil der hidtil har været søgt Statsstøtte, bliver jeg betænkelig, men gaar ud fra som en Selvfølge, at det, der her siges i Motiverne, i hvert Fald ikke vil komme til at gælde længere, end Loven kommer til at gælde. Ellers ønsker jeg i Anledning af, at den højtærede Minister skriver, at Justitsministeriet allerede nu vil henstille til Lagtinget paa ny at overveje, hvorledes der ved en direkte Skat til Lagtinget efter Udløbet af den i Lovforslaget fastsatte 2-aarige Periode vil kunne skaffes Amsrepartitionsfonden de fornødne Indtægter, at sige, at Grunden til, at vi fremkommer med dette Lovforslag, er den, at vi mener — det er man fra alle Sider i Lagtinget enig om —, at den færøske Befolkning ikke vil kunne yde mere ad direkte Vej til Amsrepartitionsfonden, end den yder i Øjeblikket. Hvis der nu kommer en saadan Henstilling som bebudet her fra den højtærede Justitsminister, vil jeg som Formand for det ene af Partierne deroppe kunne love, at den vil blive overvejet meget velvilligt, men jeg vil, uden at optræde som Spaamand, kunne sige, at Lagtinget ikke vil kunne tage anden Stilling til det Spørgsmaal, end det allerede har taget, i alt Fald ikke de første Aar. Jeg kan i alt Fald ikke tænke mig Muligheden af, at Lagtinget vil kunne gaa videre; skal der indføres større direkte Skatter til Færøernes Amsrepartitionsfond end dem, man har i Øjeblikket, vil det ikke ske med Lagtingets Tilslutning. Det kan ikke ske, for vi har overvejet Spørgsmaalet Aar efter Aar i flere Aar og er stadig kommet til det samme Resultat.

Jeg kan slutte her, idet jeg gentager, at jeg vil kunne anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, idet Loven alligevel i de to Aar, den kommer til at gælde, vil betyde en Del.

Pürschel: Fra de Sider, der har noget Kendskab til de færøske Forhold, erkender man Nødvendigheden af, at der skaffes Lagtinget større Pengebeløb til at dække den Gæld, som Lagtinget har paadraget sig, og vi sidder ikke inde med Midler til at kritisere paa dette Punkt og maa altsaa gaa ud fra, at denne Nødvendighed foreligger. At der er en tvingende Nødvendighed, bekræftes derigennem, at denne Regering forelægger et Forslag til indirekte Afgifters Forhøjelse; det maa jo indeholde et stærkt Indicium for Tvivlerne om, at der virkelig foreligger noget, der ligner en Tvangssituation.

Jeg skal ikke indlade mig paa at kriti-

sere de forskellige Satser, som Forslaget indeholder, men jeg skal dog bemærke, at det forekommer mig besynderligt, at man er vejet tilbage for en Forhøjelse af Vinafgiften. Jeg er ikke helt sikker paa, at den Politik, der fra Danmarks Side føres overfor Spanien i dette Spørgsmaal, er den rigtige Politik. I hvert Fald kan man ikke sige, det er nogen særlig vellykket Politik, eftersom man nu i en lang Aarrække har talt om disse Forhold med det Resultat, at det lille, frihandelsbejgestrede Land Danmark betaler imellem 400 000 og 500 000 Kr. om Aaret til Spanien i Toldafgift for færøske Klipfisk. Om ikke dette indeholder en Opfordring til at forsøge at slaa ind paa den anden Vej, skal jeg henstille til den høje Regerings Overvejelse.

Vi er meget betænkelige ved den Maade, hvorpaa dette Forslag adskiller sig fra tidligere Love om Afgift af Spiritus og af lignende deroppe. Baade i Loven af 1892 og i Loven af 1912 siges det, at af al Slags Vin o. s. v. erlægges til Statskassen følgende Afgifter. Dette Ord „Statskassen“ er udgaaet her, og deri ligger efter min Mening det, som der er særlig Grund til at overveje fra dansk Side med Hensyn til dette Lovforslag. Det understreges i Bemærkningerne, at Justitsministeriet nærer den største Betænkelighed ved at overlade en Amtskommune Indtægter, der efter deres Natur er Statsindtægter, og denne Betænkelighed nærer jeg og mit Parti i høj Grad. Vi finder, at denne Vej er ganske overordentlig betænkelig at betrede, og hvis det overhovedet er forsvarligt, er det kun ud fra det Synspunkt, at der her foreligger en Nødssituation, og at det er en foreløbig Løsning af Spørgsmaalet. Jeg tror, man allerede vilde have fundet noget, hvis man i Loven slog fast, at det er en Indtægt, der tilfalder Staten, og § 2 derefter kom til at indeholde en Bestemmelse om, at det Beløb, som Loven indbringer udover de 30 000 Kr., blev at fordele. Jeg tror, det vilde være en rigtigere og mere hensigtsmæssig Formulering af Loven.

For at faa dette og muligvis ogsaa andre Ting overvejet vil jeg senere tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg. Der behøver dermed ikke at gaa nogen Tid til Spilde, idet Loven under ingen Omstændigheder kan gøres færdig fra Rigsdagen i Dag. Vi vil gerne være med til at underkaste Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling.

Zahle: Jeg kan ikke ganske dele de Betænkeligheder, der har fundet Udtryk fra flere Sider over, at vi tillader Færinger at